

viser i en række andre sager, også benyttet og brugt på så væsentligt et område som ligelønsproblematikken. Men måske er det, fordi væsentligheden netop ikke ses af regeringen på det område.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til fru Mette Frederiksen vil jeg godt sige: Hvis jeg troede, loven virkede, ville jeg såmænd ikke lave den om. Denne her lov er bureaukratisk og fører ikke til det ønskede resultat. Den pålægger en masse besvær, og vi får ikke den viden, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil efterlyser hele tiden.

Eksemplet, som hr. Ole M. Nielsen nævnte, en virksomhed med ti medarbejdere, syv mænd og tre kvinder, hvad viser ligelønsstatistikken dér, hvis de har tre forskellige job? Lad os nu prøve at få lidt ræson ind i det her.

Når der så hånligt bliver talt om kampagner og bevidstgørelse omkring det her, må jeg bare sige, at jeg stadig har tro på, at den slags ting hjælper. Vi er jo nødt til at tale om det. Vi kan jo ikke lovgive os ud af alle problemer her i samfundet.

Vi er jo nødt til hele tiden at debattere de væsentlige spørgsmål, og det håber jeg da også, sådan en debat her i dag kan medvirke til. Så jeg vil opfordre fru Mette Frederiksen til at få et lidt mere lyst syn på menneskeheden.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis ministeren ikke mener, at vi får den nødvendige viden via det forslag, som bliver behandlet her i dag, vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan vi så får den, for det er jo ikke sådan, at regeringen har fremsat et forslag, der udpensler, hvordan vi så får den konkrete viden fra de konkrete arbejdspladser, der gør os i stand til at tage stilling til det.

Så til det her med, at man ikke kan lovgive om alting, at vi skal køre en kampagne for ligeløn: Der er altså lovgivet om ligeløn. Den lov er 26 år gammel. Det kan godt være, ministeren ikke mener, at man skal lovgive om alting, men hvis ministeren ikke mener, at man skal lovgive om ligeløn, så mener jeg, det er en større revolu-

tion, fordi det betyder, at vi skal tage lovgivning af bordet, hvis jeg forstår ministerens signaler korrekt.

Der er lovgivning på det her område, og jeg synes, det er fint, at der er lovgivning.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare lige præcisere, at det ikke er ligelønsloven, vi diskuterer her i dag. Det er en lønstatistik.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 124: Forslag til lov om orlov til lønmodtagere, der passer nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Venstres ordfører er forhindret i at være til stede i dag, og jeg skal på Venstres vegne holde ordførerens tale.

Dette lovforslag skal ses i sammenhæng med lov om social service, hvor vi også havde et lovændringsforslag tidligere på dagen. Forslaget skal sikre, at lønmodtagere får ret til at tage orlov fra deres arbejde for i stedet at passe en nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Det er altså en ret, man får, men den er betinget af, at man samtidig ansættes af kommunen til at passe det nære familiemedlem. Der er den begrænsning, at orloven og ansættelsesforholdet kun kan vare i 6 måneder. Orloven og pasningsforholdet kan dog gentages ved pasning af et andet nært familiemedlem.

I Venstre er vi optaget af at give den enkelte familie bedre mulighed for at kunne tage sig af sine nærmeste, når der er behov for det, og det vil dette her lovforslag være med til at opfylde. Venstre støtter derfor forslaget. Vi anbefaler det varmt.

Kl. 14.55

Mette Frederiksen (S):

Socialdemokratiet bakker op om det lovforslag, vi behandler her. Som det fremgik af behandlingen af L 128 tidligere på dagen, er det selvfølgelig for Socialdemokratiet helt afgørende, at pårørende til nærtstående ramt af sygdom eller handicap får mulighed for at være en del af den helt nødvendige pleje og omsorg.

Spørgsmålet her er jo behandlet over flere omgange i Folketingssalen – oprindeligt et SF-forslag. En del af de stridspunkter, der knyttede sig til de beslutningsforslag, oppositionen i seneste samling fremsatte, er nu imødekommet af regeringen her. Det gælder især sikring af de rettigheder for den pårørende, som orlovsmuligheden retter sig imod, altså især spørgsmålet om pensions- og a-kasse-rettigheder. Derfor kan vi godt bakke op om forslaget.

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget om orlov til pasning af nærtstående syge.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om ændring af lov om social service, § 103 a, der giver en person ret til at blive ansat af kommunen i op til 6 måneder for at passe en nærtstående syg. Dette forslag giver en lønmodtager, der benytter sig af denne mulighed, ret til at tage orlov fra sit sædvanlige arbejde.

Retten til fravær forudsætter, at lønmodtageren i stedet ansættes af kommunen til at passe en nærtstående syg. Samtidig beholdes tilknytningen til arbejdsmarkedet, og det modvirker de negative konsekvenser og gør det nemmere at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Desuden er der mulighed for udskydelse af begyndelsestidspunktet og mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet før orlovens udløb. Endvidere kan en lønmodtager ikke afskediges på den bag-

grund, og forslaget supplerer den generelle beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Loven finder ikke anvendelse, hvis lønmodtageren er omfattet af en kollektiv overenskomst, der som minimum giver samme rettigheder.

Dansk Folkeparti finder, at det er et godt lovforslag, som tager hensyn til de familieproblemer, som sygdom kan give for den, der er på arbejdsmarkedet.

Orloven kan bruges i forbindelse med f.eks. ulykker og længerevarende sygdom, men også i den sidste tid for en kræftpatient eller lignende tilfælde, og det er nok den situation, hvor muligheden for orlov mest vil blive benyttet.

På den baggrund støtter Dansk Folkeparti lovforslaget.

Lars Barfoed (KF):

Lovforslaget, som vi behandler nu, vil skabe tryghed gennem en sikring af retten til orlov for dem, som i en periode vil hellige sig pasningen af en nærtstående, som er handicappet eller ramt af alvorlig sygdom.

Samtidig er der i lovforslaget fornuftige og afbalancerede varslingsregler i forhold til arbejdsgiverne, både hvad angår orlovens begyndelse og hvad angår genoptagelse af arbejdet.

Sagen har jo været behandlet tidligere i dag ved behandlingen af lovforslag nr. L 128 om ændring af lov om social service, som jo vil skabe mulighed for, at man kan blive ansat af kommunen til at passe en nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom. Derfor skal jeg i øvrigt henviser til det indlæg, som den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose, holdt ved den lejlighed.

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Ole Sohn (SF):

Nu er det jo lidt vanskeligt, selv om vi er ved at øve os på det at være i opposition, altid at være imod alting, så når regeringen nu stort set har kopieret et tidligere SF-beslutningsforslag, ville det jo nok virke lidt underligt, hvis vi var imod. Så jeg tror, jeg vil ende med at sige, at vi støtter forslaget – for en sikkerheds skyld!

Kl. 15.00

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er som udgangspunkt positiv over for forslaget, hvilket vi jo også gav udtryk for i forbindelse med behandlingen af beslutnings-

forslag nr. B 187 i sidste folketingssamling og under behandlingen af det beslægtede lovforslag nr. L 128 tidligere i dag. Alligevel vil jeg godt påpege et par problemer, som vi ser i lovforslaget.

For det første: Det er selvfølgelig en positiv ting, at de personer, der tager orlov for at passe nærtstående, ansættes af kommunen og bevarer deres arbejdsmarkedsrelaterede rettigheder under orloven. Men så synes vi godt, at det kan undre, at det ikke indbefatter, at ansættelsen skal ske på de løn- og ansættelsesvilkår, der følger de gældende overenskomster. Hvad er egentlig ministerens begrundelse for, at bl.a. lønnen i sådan et ansættelsesforhold ikke skal være et overenskomstansættelsesforhold?

For det andet: Det fremgår af høringssvarene, at der er en oplagt mangel i bemærkningerne til lovforslaget i forhold til de tidligere udsendte udkast, nemlig bemærkningen om, at kommunen kan tilbyde undervisning eller kurser, der medvirker til at forbedre den pågældendes kompetence til at varetage pleje- og omsorgsopgaver. Det er simpelt hen udgået. Det synes vi ikke virker særlig genialt. Jeg vil også godt her spørge ministeren, om der er tale om en beklagelig fejl, som han vil være med til at rette op på i det videre arbejde med lovforslaget.

Endelig vil jeg også godt sætte spørgsmålstegn ved det noget ufleksible i, at orlovsmuligheden handler om en sammenhængende periode af højst 6 måneders varighed. Sagen er jo, at pasning af kronisk syge eller handicappede ikke er det samme som pasning af døende. En række alvorlige sygdomme betyder svingende behov for støtte, og her vil en fleksibel fordeling af de 6 måneder være på plads.

Ministerens bemærkninger til høringssvarene på dette punkt går på arbejdsgivernes muligheder for tilrettelæggelse af arbejdet, men ærlig talt, nu er det jo efterhånden lykkedes at opnå en forståelse for fleksible ordninger på andre områder, senest på barselorlovområdet, så er det ikke også muligt på det her område at få en fleksibilitet, der kan kombineres med en fornuftig arbejdstilrettelæggelse?

Med de bemærkninger vil jeg godt endnu en gang sige, at vi er positive over for grundideen i forslaget og vil gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror, jeg gør det kort. Kristeligt Folkeparti synes, at de her to lovforslag, det fra socialministeren, der blev behandlet tidligere, og så det her, er en rigtig god løsning og en forbedring af de nuværende ordninger.

Jeg kan godt se et behov for det, som hr. Søren Søndergaard nævner, for sådan et sygdomsforløb kan jo nemt være afbrudt af f.eks. 2 måneders indlæggelse og så et behov for en rekonvalescensperiode bagefter.

Vi erkender, at så begynder det også at blive rigtig upraktisk i forhold til arbejdsgiveren, men kunne man kombinere det og måske gøre det lidt mere fleksibelt, end det er her, vil vi meget gerne medvirke til det.

Vi kan tilslutte os forslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg siger tak for tilslutningen til forslaget, og jeg synes, at de rejste spørgsmål egner sig til, at vi tager dem op under udvalgsbehandlingen, for vi kan da selvfølgelig prøve at se, hvor smidigt vi kan arrangere det her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 145: Forslag til lov om ophævelse af lov om fremme af udbyttedeling og oprettelse af sociale fonds. (Ophævelse af Udbyttedelingsnævnet).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 28/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.